Ч. 151. Неділя 19 (6) липня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Справи парляментарні.— Криза в Сербії. — Заборона науки релїґії в російских школах. — З Туреччини. — Польский епіскоп в Америці.

На передвчерашнім засіданю палати послів по відчитаню інтерпеляций приступлено до дальшої дебати над законом про автомобілї, який правительство вносило вже два рази. В грудни м. р. приймила той законопроект палата панів, але зчеркнула в нім § 1, в якім постановлено було, що на керманичах автомобілїв (шоферах) есть вправдї одвічальність солїдарна з властителями, однако керманичі в публичній службі і законтрактованій повинні творити в тій справі виїмок. На таку зміну згодило ся і правительство і більшість судової комісиї, але стрітила ся з votum меншости социяльних демократів, які вимагали приверненя того параґрафу. По промовах референта комісиї пос. Патая і референта меншости пос. Зайца принято законопроект таки в виді предложенім правительством.

Відтак приступила палата до внесень комісиї о посольскій ненарушимости і ухвалила видати судам послів: Шаера, Ончула, Брайтера і Петрицкого, а не видати пп.: Добію, Ґломбиньского, Ржешодка і Гудеца.

В черги референт комісиї реґуляміновоі п. Кіярі предложив, щоби змінити реґулямін так, аби число віцепрезидентів палати помножити з 2 на 6, а число секретарів з 12 на 16. Пос. Штайнвендер жадав зміни реґуляміну, котра уможливила би скоршу працю парляменту в цїли скоршого полагодженя справ. П. Кіярі вносить, щобя палата ухвалила, аби комісия як найскорше предложила проект основної реформи реґуляміну. На тім дискусию замкнено і принято внесене п. Кіяріого.

З черги приступила палата до дискусиї над поліпшенем долї служби державної. По відкиненю всїх внесень меншости принято закон у всїх трех читанях.

Палата ухвалила відтак ще кілька поменших законів, як про горівчаний континґент на р. 1908/9, про удержавнене ческої північної зелїзниці, про торговельних помічників і приймила справоздане комісиї запомогової.

Справу виборів трех віцепрезидентів і чотирох секретарів палати усунено з дневного порядку, позаяк не прийшло в тій справі до порозуміня між поодинокими сторонництвами.

Президент Вайскірхнер замкнув засїдане, дякуючи правительству за труди і желаючи послам спокійних і приємних вакаций.

Що до нового скликаня ради державної, то в парляментарних кругах означають его на день 3 падолиста, тим більше, що бар. Бек кілька разів говорив о тім реченци, яко о дни внесеня до палати послів закона о обезпеченю на старість.

Трудности в утвореню правительства в Сербії не уступили. На основі дотеперішних переговорів має Милованович утворити урядниче міністерство і обняти теку заграничних і внутрішних справ окрім президиї, Ружич існовідане і просьвіту, Поличевич судівництво, Милютин Попович скарб і тимчасово торговлю а Степанович міністерство війни і тимчасово будівлї. Скоро то міністерство утворить ся, представить ся правительственному сторонництву, щоби оно зазначило супротив сего правительства своє становище.

Римска рада міска усунула науку катехізму з народних шкіл в Римі. Оповіщене про те звучить: „В міских школах в Римі наука релїґії заборонена! Внескодавець тої справи Конті мотивував своє внесене тим, що теперішна школа потребує лише гіґієни і народного господарского образованя дїтий, а релїґія есть непотрібним балястом! Лише трох радних протестувало против сего, однако їх закричала

4)

ВАЖКЕ ЗЕРНО.

(З ческого — Ф. Свободи).

(Дальше).

Вільчкова бігала дальше по комнатї і говорила з гнївом:

— Чоловіче, чоловіче, що ти зробив! Они проженуть тебе як жебрака, викинуть на улицю! Ну, але й бо обдурила-ж тебе стара циганка, обдурила як дитину! — А потім звернула ся до старого Вільчка: — Тату, мусиш до них піти, мусиш розвідатись, що властиво стало ся! Годї таке терпіти!

— А якже — сказав старий Вільчек і накладав собі люльку.

Осип усьміхнув ся і підніс руки з колїн, а его очи глядїли безнастанно в одно місце на противлежній стїні. Тося кликнула і мати вийшла до сусїдної комнати. Тепер Осип зиркнув на батька, що закурював собі люльку, і почав сьміяти ся без причини. Він не міг тут довше видержати, сцена з матірю пригноблювала его несказано. Почав кидати ся неспокійно на крісли і глянув на годинник.

— Га, але менї пора до дому — сказав і поволи підвів ся. Присунув крісло до стола і взяв шапку з постелї.

Вільчкова війшла знову до комнати і приступивши близько до сина та розводячи руками, стала знову те саме говорити, що Осип вже раз чув. Вкінци він розпращав ся з родичами і дивно усьміхаючись, вийшов на двір. З Тонїнкою попращав ся крізь вікно. Мати пішла за ним і вирядила его аж за село.

Осип вертав до дому розворушений як ще нїколи. У висках его пекло та болїло і він почував ся якось погано. Кров била ему до голови і наповняла мозок. Не міг розріжнити нїчого довкола, анї зеленого лїску анї нерівних доріг; не чув парного воздуха, анї навіть запаху трави, збіжа і цьвітів. Всьо розпливало ся та губилось перед его очима, хоч як були широко отворені. Бачив перед собою тілько матір, як розводила руками, а еї голос гомонїв різко в его ухах.

Пробував зібрати гадки. І приємно ему було, що відвідав родичів, але зараз таки зжахнув ся, погадавши, що мати дізнала ся, що він зробив. Не міг зрозуміти, чому він мовчав, замість сказати просто: Нї, се неправда!

IV.

Від часу, як Осип відвідав родичів, не міг зносити вже так терпеливо всього, що доси було для него байдужним а навіть приємним. Нерадо їхав на поле, нерадо орав, косив, рубав дрова, нерадо звозив сїно або збіже. У всїх тих роботах добачував упокорене, хоч давнїйше се ему анї на думку не приходило. Накипіла досада і придавлюваний біль мулили его душу від рана до вечера, а рівночасно зростала дика ненависть до его домівників. Скорбні думки мучили его все сильнїйше. Кожде слово Ляндм являло ся ему невввічливим та острим. Вже з ходу Осипа, коли похнюплений ступав поволи за кіньми, видко було его внутрішне невдоволене.

Були жнива. Осип роздягнений, без кабата і камізольки, возив снопи. Лице в него було червоне й горяче, а у висхлім ротї пекла спрага. Червоні, повні руки були поколені бодаками і острими стеблами. На маленьких ранах позасихала чорнява кров. Вже осьмий віз зі збіжем доставив до дому; всї снопи вязав сам і сам складав у зарубі стодоли.

Власне виїхав возом з току, щоб удати ся знову на поле. Лянда, з папіроскою в зубах. стояв на порозї хати і бавив ся песиком. Був горячий липневий день; на церковній вежи вибила пята година.

З хати вийшла Осипова жінка з внучкою і перетиснула ся обережно попри Лянду, щоби не витрутити его з дверий. Погладила его круглою рукою і засьміяла ся. Мала на собі ясну, легку одіж, а еї мягкі, повні лиця вилискували ся на сонци. Пішла з дитиною до городу, що тягнув ся зараз біля хати.

В тій хвили війшла стара Вільчкова на подвірє. Мала на собі широку, перкалеву спідницю і пестру хустку, а лице в неї було червоне від спеки.

Осип напудив ся і злїзши швидко з воза, станув як вкопаний. Єго жінка вийшла з города напротив старої матери. Розкрила рамена широко і ступаючи дрібненько, говорила: „Ах, то добре, мамуся!" Лянда підпер ся руками на клубах і глядів здивовано на Вільчкову, начеб все ще не віряча, чи то справдї она. У возду-

товпа ґалерийна. Радний Монті Ґварнієрі (посол) вказував на те, що більшість батьків шкільних дітий домагало ся науки релігії, отже демократичні засади вимагають, щоби бодай уможливлено таку науку. В дійстности в лютім с. р. понад 100.000 батьків з Риму висловили домагане, щоби заборонено в школах науку релігії.

В Турецкій Арменії від якогось часу положене стало грізним. Турецкі власти вілясту Ван перевели ревізиї в многих домах і відкрили великі склади оружия і военних припасів, революцийних відозв, брошур і т. п.

Америка буде мати також польского епископа. Епископом-суфраґаном в Чікаґо, в Сполучених Державах, іменований Поляк кс. Роде. Тим способом вдоволено бажаню Поляків-католиків чікаґскої епархії, а епископ не буде промавляти до них по анґлїйски, бо населене польске там сеї мови не розумів. Однако кс. Роде буде крім того епископом для всїх епархіян, бо говорить також анґлїйскою мовою і буде міг проповідати і Ірляндцям. Поляки сподівають ся ще іменованя другого епископа Поляка для иншої епархії, в котрій есть богато Поляків.

Новинки.

Львів, дня 18-го липня 1908.

— **Іменованя.** П. Мінїстер судівництва іменував заступниками прокуратора державного судових ад'юнктів: Кар. Ковальского у Львові для Перемишля і Йос. Шольца в Бережанах для Бережан. — Директорами шпиталів іменовані: др Едм. Цїшка в Косові, др. Фр. Сленк в Сокали, др. Теодор Вайслебен в Снятинї, др. Александер Завадский в Короснї. — Висший суд краєвий іменував канцелїстами висл. підофіцирів: Фр. Явьву в Березові, Макс. Гнатишака в Болшівцях, Вікт. Савицкого в Підгайцях, Ів. Мисяка в Любачеві, Петра Вжаска в Микулинцях, Йос. Кубаса в Глинянах, Йосифа Крижановского в Солотвинї і Мих. Партику в Мельници. — Віцедиректор фабрика тютюну Жигм. Якубовский іменований директором в VII кл. ранґи.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер судівництва переніс заступника прокуратара державного Івана Перацкого з Перемишля до Львова. — Перенесені канцелярийні офіцияли в судах: Адам Романовский з Мельницї до Теребовлї, Лев Фрайберґер з Любачева до Львова і Авг. Подсядло зі Ст. Самбора до Самбора, а канцелїсти: Ів. Голейко з Городка до Суд. Вишнї, Мих. Шафер з Микулинець до Коломиї, Тад. Спітгаль з Підгаєць до Залозець, Лев Фрухт з Мельницї до Бучача, Влад. Винярский з Солотвини до Городка, Як. Блявштайн з Лопатина до Миколаєва, Лев Ватирка з Обертина до Грималова і Юрий Мартинець з Потока Золотого до Лопатина.

— **Ювилейна вистава рільнича в Чернівцях.** Буковиньске товариство господарске устроює в Чернівцях в часї від 12—21 вересня с. р. ювилейну виставу рільничу з особливим увзглядненем відділу молочарства. Вистава та, устроена в честь ювилею 60 лїтного правлїня Є. В. Цїсаря, буде обіймати 12 відділів, а іменно: насїня, огородництва, пашї, штучних навозів, рільничого шкільництва, молочарства разом з конкуренцією коров, пчільництва, дробу, машин і рільничих знарядів, домашного промислу, управи тютюну і плеканє псів.

— **В справі торговлї живим товаром** розіслало ц. к. Мінїстерство внутрішних справ до всїх краєвих властий обіжник, яким приказано при видачі пашпортів для молодих дївчат, котрі переселюють ся за границю, зазначувати точно їх дотеперішне занятє і звертати особлившу увагу на те, чи особи, котрі подають себе акторками, артистками, співачками і т. п., виконували дїйстно таке зване в краю. Провірено іменно, що аґенти вербуючи молоді дївчата за границю, обіцюють їм часто місця акторок, співачок і т. п., заключають навіть з ними формальний договір на рахунок такого місця, але пізнїйше показує ся, що „театр", в котрім їх жертва має грати, є лише зверхною маскою дому розпусти. Супротив того власти будуть на будуче відмовляти видачі пашпортів дївчатам, котрі не будучи професіональними акторками або співачками, хотять на пашпорті яко такі фіґурувати, а австрийскі консуляти за границею будуть уважати на те, щоби дївчата, що приїзджають з Австро-Угорщини, а не суть на ділї професіональними артистками, не обнимали посад в „театрах", котрі служать лише покришкою для торговлї дївчатами.

— **Фабрика хлїба** буде побудована в найблизшім часї у Львові на Левандівцї, за городецкою рогачкою, властителем „віденьскої каварнї" Чуджаком і пекарем Ключиньским. Під будинки фабрики призначено 7 морґів землї. В новім промисловім заведеню буде 12 потрійних печий, котрі будуть продукувати щодень 42.000 кільоґрамів хлїба, по цїнї принайменше 8 сот. на кільограмі дешевший від теперішної. У фабрицї будуть находити ся купелї для робітників, умивальні, ґардероби і т. п.

— **Жертва зелїзничої катастрофи** під Рісною ґімназияльний ученик Володислав Пар, піддав ся вчера в львівскім шпитали операциї. Нещасному хлопцеви віднято ногу, однако позаяк лїкарі ствердили закаженє крови, нема надії на уратоване єму житя.

— **Град** завбільшки великого кулака вибив до голої землї всю царину в селах Яблониця, Ферескуля, Полянки, Голова і Перехрестне, косівского повіту, дня 15 с. м. около години 3 по полуднї. Місцями падали брили леду. Найдужше потерпіло село Ферескуля.

— **Самоубийчий замах.** Між Хриплином а Станиславовом кинув ся оногди в самоубийчім намірі під колеса льокомотиви зелїзничий слюсар Кароль Дзюбиньский і потерпів три глубокі рани в голову. Тяжко раненого Дзюбиньского, котрому грозить поважна небезпечність, перевезено до станиславівского загального шпиталя. Причиною самоубийчого замаху було то, що Дзюбиньский програв в карта 100 К.

— **Населенє міста Київа** після послїдних обчислень виносить тепер 431.425 осіб. Приріст населення в Києві незвичайно сильний, бо перед 10 лїтами числило то місто лише 247.432 голов.

— **Страшний хмаролом.** В ночи з середи на четвер в часї бурі обірвала ся хмара над селом Ющином живецкого повіта. Вода зруйнувала цілковито 20 загород і знищила 3 родини. З ріки Соли добули доси 29 трупів! Погибло також богато коров, коний і безрог. З Живця виїхала на поміч ратунковій акциї пожарна сторожа. Про страшну катастрофу повідомлено львівске Намістництво і послів у Відни. На місце нещастя виїхав вчера староста з Живця. Намістництво уділило на перші потреби жертв катастрофи 3000 К запомоги.

— **Дальший репертуар руско-народного театру в Вижници** на Буковинї:

В неділю, 19 с. м. послїдне представленє, „Наймичка", драма Карпенка Карого.

— **Будови доріг.** В буджет краєвий на 1908 р. вставив Сойм суму 1,200.000 К на безворотні запомоги в хосен будови повітових і громадских доріг. З тої суми признав краєвий виділ підмоги повітовим виділам у всхідній Галичинї, а іменно: повітовому виділови в Бродах на будову громадскої дороги Броди-Лешнів-Щуровичі 5.059 К; повітовому виділови в Бережанах на будову дороги Божиків-Саранчуки-Потутори 13.907 К; пов. виділови в Березові на будову дороги Березів-Вара 10.000 К; пов. виділови в Бучачи на будову доріг Нижнів-Жизномир і Соколів-Язловець 35.000 К; пов. виділови в Дрогобичи на будову повітової дороги Дрогобич-Трускавець 10.000 К; пов. виділови в Горлицях на будову громадскої дороги Гладишів-

---

сї нависло в одній хвили немиле напружене, яке всї відчували однаково.

— Вам, бачу, незле дїєть ся! — сказала стара Вільчкова, бачучи, як Лянда граєть ся з песиком, а невістка, прибрана чисто, вийшла з города. — Жнива аж горять, а ви дармуєте дома!

— Що вам, мамусю! — сказала Осипова жінка, намагаючись бути веселою. — Ми в роботї аж по уха!

Осип підійшов від воза до матери, щоби з нею привитати ся. Поцїлував єї в руку і почервонївши ще більше, станув коло неї як німий.

— Осипку, — сказала стара — сядь собі в городци! Чого мучиш ся? Най Лянда тебе трохи виручить! — Єї високий голос лунав по цїлім подвірю.

— Та ми всї маємо роботу — відозвала ся Осипова жінка, щоб оминути вибух. — І до Осипка нераз кажу, щоби не запрацьовував ся, але мої слова як горох о стїну.

— Що тут таке? — спитав Лянда здалека, наставивши свою рідку бороду.

— Маєте їхати в поле! — сказала стара Вільчкова сердито. — Але ви волите дома лїнюхувати, що?

Лянда похнюпив очи, замахав неспокійно руками, але зараз таки знову задер гордо голову і відповів:

— Робимо тут, що нам подобаєть ся, а ви можете робити у себе, що вам подобаєть ся!

— Дивіть, дивіть, — не витерпіла стара — які ви пани, коли мого сина обікрали! Дуєте ся, як вам син всьо до писків встромив!

— Нїхто єго не обікрав — вмішала ся Осипова жінка, киваючи на Лянду, щоби мовчав. — Що зробив, зробив добровільно, коли хочете знати! Він тут стоїть, най сам скаже! Ну, говори! — кричала до Осипа і дивила ся єму сердито в очи.

Але він стояв німий як стовп.

— Хто тебе обікрав? — кричала до него. — Може ти не сам дав всьо?

— Ой, тож то богато менї дав! — кричав вже й Лянда — цїлу купу! А зрештою, чи я єго о те просив? Я був прецїнь свій господар! А пощо мене сюди стягнув? Пощо давав? — І Лянда став бігати сюди й туди, встромивши руки в кишенї. — Звідки я приходжу ще слухати ваших дурниць? Звідки?

Стара Вільчкова дивила ся на них згірдними очима і по хвили відозвала ся якимсь прибитим голосом:

— Ой, за пізно я прийшла, за пізно... Треба було прийти, заки дитина зробила дурницю. Тепер вже за пізно! — А звернувшись до Осипа, говорила мягко: — Я знаю, що тобі не дадуть навіть на склянку пива. Ось маєш... — і сягнула рукою до кишенї. — На, маєш корону... купи собі склянку пива, дитинко, гаруєш на тій спецї як пес. — І встромила єму корону в руку.

Осип навіть не рушив ся.

— Гадаю, що він має досить що їсти і пити — сказала єго жінка.

— Купи собі склянку пива, купи — повтаряла старенька мати і дивила ся на сина сумними очима. — А не слухай їх, розумієш? Най они працюють, ти можеш відпочати! — Але пригадавши собі синову дурницю, яку зробив, зрікшись своєї половини ґрунту, розсердила ся знову.

— А ви, — сказала, звертаючись до Лянди і невістки — ви памятайте, що я вам нїчого не подарую! Батько піде до суду, всьо розкаже, а суд обстане за скривдженим. Навіть Бог нас скарає!

І старенька при тих словах лишила хвильку рот отворений, так, що було видко два одинокі зуби, а рівночасно очи зайшли їй грубими слезами.

— Ідїть вже, ідїть! — сказав Лянда зухвало.

Однак Вільчкова не чула вже нїчого, взяла Осипа за руку, стиснула судорожно і говорила крізь сльози: — Не йди, дитино, не йди на поле, не руш для них більше рукою! Се я тобі кажу... А як на тім Сибири не будеш міг витримати, прийди до нас, але на них не сьмій більше робити!

І тягнучи Осипа за руку, вийшла з подвіря. Син ішов за нею мовчки.

— Відпровадь мене трохи — сказала сумно. — Я не могла дома вже витримати. Кождий нам оповідає, як ти тут гаруєш і як они з тобою обходять ся. Ох, попав же ся ти в сїти, попав! Боже, що ти від тої чарівницї мусів десь натерпіти ся!

— А якже — сказав Осип тихо і в єго очах зробило ся вогко. (Конець буде).

Устє-руске 2.500 К; пов. виділови в Городку на будову повітової дороги Городок-Каменобрід-Ярина 20.000 К; повітовому виділови в Грибові на будову громадскої дороги Войнарова-Кружлева 1.617 К; пов. виділови в Гусятині на будову повітової дороги Пробіжна-Дубівка 2.000 К і на будову дороги Постолівка-Хлопівка 2.000 К; пов. виділови в Ряшеві на будову громадских доріг Радимно-Олешичі 5.000 К; Сіява-Майдан 17.269 К і на будову повітової дороги Ярослав-Порохник 22.380 К; пов. виділови в Яслі на будову громадскої дороги Кути-Дашниця 10.000 К; пов. виділови в Камінці струмиловій на будову громадских доріг Радехів-Куликів і Камінка-Тадане 10.000 К; пов. виділови в Мостисках на будову доріг Судова Вишня-Самбір і Пакість Гусаків-Радохівці 5.000 К; пов. виділови в Перемишли на будову дороги Стубно-Нинoвичі 200 К і на будову дороги Поповичі-Олешовичі-Риків-Медика 500 К; пов. виділови в Раві руській на будову громадскої дороги Грушів-Добрусин 30.000 К; пов. виділови в Рогатині на будову дороги Болшівці-Сернки середні 15.000 К; пов. виділови в Рудках на будову дороги Комарно-Тулиголови 10.000 К; пов. виділови в Самборі на будову моста на Стрвяжі в Бисковичах на повітовій дорозі Самбір-Мостиска 19.812 К; пов. виділови в Новім Санчи на будову громадскої дороги Холмець-Стадло-Нашачевичи 10.457 К; пов. виділу в Снятині на будову повітової дороги Солуків Стецева 20.000 К; пов. виділу в Сокали на будову повітової дороги Белз Варяж 470 К і на будову державної дороги Кристинопіль-Броди 70.000 К; пов. виділови в Тернополи на будову дороги Івачів долішний-Обаринці-Городище-Грималів 1.299 К; Козлів-Покропивна-Озірна 6.326 К; Тернопіль-Броди 4.257 К; Глубічок великий-Кокулківці 1000 К і Денисів-Купчинці-Підгайці 5000 К; пов. виділови в Теребовли на будову громадских доріг Семенів-Бучач 6.000 К і Деренівка-Янів 5.000 К; пов. виділови в Збаражи на будову доріг Збараж-Підволочиска і Збараж-Березовиця мала 4.000 К; пов. виділови в Золочеві на будову повітових доріг Красне-Почапи 5.170 К і Золочів-Дунаїв 7.186 К.

— **Важна пересторога для господарів сільских.** Знаємо з достовірного жерела, що 200 ваґонів томасини з подвійним трикутником на мішках і написами „Garantiert Thomasmehl 13—15“ і з другим написом „Thomasmehl garantiert 90%“ спровадила добре знана нам фірма жидівска, славна вже з карного процесу о обманьства навозові, до Штетина і через своїх аґентів старає ся розпродати переважно у східній Галичині, де рільник мало ще сьвідомий о вартостии навозів. Які сеся фірма продавала навози, доказом хемічна аналіза так позакраєвих станций досьвідчальних, як і краєвої в Дублянах, котрі виказали на 100 клґ. томасини лише 1·22—1·98 процепту квасу фосфорового. Дійстна вартість 100 клґ. такої томасини виносить 60 до 90 сотиків. Такою томасиною не тільки що гандляр обкрадає рільника на 6 до 8 або і більше корон на кождім сотнарі метричнім, але і нищить в нім довіре до штучних погноїв. Що фірмі тій удасть ся розпродати в Галичині тих 200 ваґонів і що сотки селян падуть жертвою обманьства, то ми певні сего, може однак наша пересторога охоронить якусь часть нашого бідного селяньства перед обманьством. Ідучи за нашою перестородою може наш господар нажене проч кождого аґента, а з закупном навозів зверне ся до честних фірм, а передовсім до своєї рускої *Спілки для господарства і торговлі в Перемишли.*

— **Осторога перед обманцями.** Вже з місяць ходять по всхідній Галичині якісь два квестарі, що представляють ся за монахів Василиян з Халдеї. Оден в них удає сьвященика а другий клерика. Кажуть, що збирають складки на монастирску школу коло Вавилону. Сьвідоцтв ані від свого епископа ані з Риму від конґреґациї не мають, а преці повинні би мати, щоби усунути всякі підозріня. Бесіда їх то чисте крутарство. Вправді мають дозвіл на збиране складок від Намістництва і старостваі, але се нічо не значить. Тому 12 літ ходили такі самі квестарі, що мали дозвіл і від Намістництва і від староства, а однак показало ся, що то не були ніякі монахи Василияни, але обманці, перебрані российскі Жиди з Кавказу. Тому остерігає ся перед ними нашу інтеліґенцию, головнож духовеньство, а також селяньство і міщаньство, від котрого ті два індівідуа вже богато гроша видерли.

— **З Борислава.** Пожар закопу „Oil City“ тревáє дальше а навіть ширить ся з чим раз більшою силою. Всілякі пляни згащення пожару не виказують успішних результатів. Відділ піонірів, котрі надармо мучили ся коло огню, відкликано назад до Перемишля. Жиди, в числі кільканадесятьох осіб, працюють дальше над засипанем горіючого закопу. Помагають їм в тім місцеві робітники. Перед закопом „Oil City“ з двох сторін, у віддали 100 кроків від місця пожару, побудовано дві асбестові стіни. Крім того приготовлено величезний зелізний колпак, котрим хотять прикрити огонь, щоби тим способом єго придусити. Під ослоною асбестових стін мають згаданий колпак перевезти на вали, висипані довкола закопу, і остаточно виконати головну задачу — прикрити каптуром горіючу ропу. Чи увінчає ся сей плян успіхом, не знати. Побоюють ся, що під напором виходячих з закопа ґазів колпак вилетить у воздух. Властителі закопу „Oil City“ призначили премію у висоті 25.00 корон тому, хто з'уміє погасити пожежу.

— **Конкурси.** Виділ „Шкільної Помочи“ в Сокали прийме до своєї „Селяньскої Бурси“ до 60 учеників ґімназиї, учительскої семінариї або виділової школи. Услівя: Батько, взглядно опікун має бути членом „Шкільної Помочи“ і обовязати ся сплатити за питомця 20 кор. місячно з гори, за що отримає ученик поміщене, харч, сьвітло, опал, нагляд, провід домовий і поміч в науці. Подання з долученем останного шкільного сьвідоцтва належить вносити найдальше до 15. серпня с. р. на руки о. Василя Левицкого, мітрата в Сокали, де можна засягнути близших пояснень.

— За 40 — 50 кор. місячної доплати прийме взірцевий Інститут жіночий ім. княгині Ярославни в Тернополи невелике число панночок (за те старанна педаґоґічна опіка і виховане), які будуть ходити до всіх публичних або приватних шкіл в Тернополи. (Є там взірцевий 6-клясов. францускнй ліцей, ведений славнозвістними в Европі француск. монахинями, які мають свої школи на Україні і в Петербурзі для аристократ. родин, семінария жіноч. учительска, повстаюча жіноча ґімназия і пр.). Зголошуватись сейчас до о. Йосифа Застирця, проф. ґімназ. Тернопіль. Жертви на будову Інститута приймає: „Народний Дім“ в Тернополи.

— **Пригода з бальоном.** З Ню Йорку доносять про пригоду, яка стала ся коло Коні Ейленд (Coney Island, малий островчик з морскими купелями, 17 клм. від Ню-Йорку) воздухоплавцеви Карлови Гамільтонови. Перед численно зібраною публикою пописував ся він їздою на бальоні до кермованя, який сам зладив. Нараз зірвала ся буря і понесла бальон на море, де він зачав опадати. На березі настав переполох, страшний крик, женщини мліли. Тимчасом бальон опав так низько, що човен зануряв ся в воді, а филї заливали Гамільтова. Однак він не тратив голови і 25 мінут держав ся сильно шнурів бальона. Вкінци надплив ратунковий корабель і виратував Гамільтона.

Телеґрами.

Відень 18 липня. З нагоди роздавания нагород при войсковім стріляню в Брук над Литавою, міністер війни ґен. Шенайх вислав до Цісаря телеґраму з висловами поклону від цілої армії. Від Цісаря наспіла відповідь з папіросами.

Одеса 18 липня. В однім склепі вибухла бомба, котру там приніс якийсь робітник. В наслідок вибуху погиб той робітник, а 6 осіб єсть тяжко ранених.

Варшава 18 липня. В повіті любартівскім поліция переводить численні арештовання серед двірскої службы.

Петербург 18 липня. Царска пара з родиною прибула вчера по полудни на кораблі „Стандарт“ до Кронштадту, а вечером від'їхала до Петергофу.

Гельзинґфорс 18 липня. При виборі до сойму вибрано остаточно 25 послів з партиі шведскої, 25 з молодофінів, 54 старофінів, 83 социялістів, 9 аґрарців і 2 членів християньскої робітничої спілки.

Тифліс 18 липня. Президента кавказкого окружного суду военного, Волкова, напав на улици якийсь незнакомий, зранив кулею револьверовою в голову і утік.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 17 липня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·30	до	12·50
Жито	10·—	до	10·20
Овес	6·80	до	7·—
Ячмінь пашний	7·—	до	7·40
Ячмінь броварний	—·—	до	——
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

I. Полїсюк і Патрах
в Стрию
поручають свій
СКЛАД КІС
з маркою „Січкарня“
по цїнах, як подано в наших цїнниках, але місто додатку до 10 кіс 1 косу, — додаю тепер 2 коси тому, хто напише, що читав то оголошене.

З поважанем
I. Полїсюк і Патрах.

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Фірма Полїсюк і Патрах вістала розвязана дальше під власною фірмою

я яко основатель того інтересу проваджу тойже

Г. ПАТРАХ.

Прошу отже П. Т. Відбирателїв для помоеї фірми **Г. Патрах,** котра істнуе вже від критя запотребованя свого звернути ся до тойже 25 лїт і стараe ся все о найліпший товар для достарчуваня своїм відбирателям.

Г. Патрах, Стрий, (Галичина), ул. Торгова.

За правдиві стрийскі коси з маркою „Січкарня“ ґарантую. Коси суть в тім роцї о много сильнїйше споряджені. — Коси не відповідаючі свому заданю відміняю.

Цїнники на жадане висилаю. — Висилка наступає відворотною почтою лише за готівкою або за посліплатою. — Порто оплачую сам і числю его при пачках 5 кільоґрамових 60 сот. При відборі 10 кіс нараз числю тільки половину порта. При відборі 20 кіс нараз наступає посилка цїлком вільна від порта. При відборі 10 кіс нараз додаю цїлком безплатно одну косу і оден камінець; при відборі 30 штук нараз додаю 4 коси і 4 камінцї цїлком дармо.

Коси в пачках почтових висилаю до урядів громадских і селян до всїх країв европейских і заморских.

— — Кождому, хто купить мою косу, то буде зовсім така як ту описана. — —

Кос достарчую в видній формі краєвій і в довільних довгостях по слїдуючих цїнах:

Довгота цїлої коси цнт.	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115
Цїна одної коси Кор.	1·80	1·90	2.—	2.10	2.20	2.30	2.40	2.60	2.80	3.—	3.20	3.40
На 5 клґр. іде штук	14	13	11	10	9	9	8	7	6	6	5	5

Мармурові брусики до остреня кос:

Довгість в цнтм.	18, 21, 22, 25	Подібні до мармуркових	32 сот.
Цїна одної штуки сотиків .	60, 70, 76, 80	Бабка з молотком	К 2.40 сот.

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна аґенция дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).